

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 136/17

Luxembourg, 20. december 2017

Sodba v zadevi C-434/15
Asociación Profesional Elite Taxi/Uber Systems Spain SL

Storitev povezovanja z nepoklicnimi vozniki, ki jo opravlja družba Uber, spada med storitve na področju prevoza

Države članice zato lahko določajo pogoje opravljanja te storitve

Elektronska platforma Uber prek aplikacije za pametni telefon ponuja odplačno storitev povezovanja nepoklicnih voznikov, ki uporabljajo svoje lastno vozilo, z osebami, ki iščejo prevoz v mestu.

Poklicno združenje voznikov taksija v mestu Barcelona (Španija) je leta 2014 pri Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona (sodišče za gospodarske spore št. 3 v Barceloni, Španija) vložilo tožbo, s katero zahteva, naj to sodišče ugotovi, da dejavnosti družbe Uber Systems Spain, ki je povezana z družbo Uber Technologies (v nadaljevanju skupaj: Uber), pomenijo zavajajoča dejanja in dejanja nelojalne konkurence. Niti družba Uber Systems Spain niti nepoklicni vozniki zadevnih vozil naj namreč ne bi imeli licenc in dovoljenj, določenih v uredbi o taksi službi v aglomeraciji Barcelone. Da bi lahko preverilo, ali je ravnanje družbe Uber mogoče opredeliti za nelojalno ravnanje in ravnanje, ki je v nasprotju s španskimi pravili konkurence, Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona meni, da je potrebno preveriti, ali mora družba Uber imeti predhodno upravno dovoljenje. Meni, da je za to potrebno ugotoviti, ali je storitve, ki jih opravlja ta družba, treba šteti za prevozne storitve, storitve informacijske družbe ali za kombinacijo teh dveh vrst storitev. Od te opredelitve je namreč odvisna možnost, da se od družbe Uber zahteva, da ima predhodno upravno dovoljenje. Predvsem če storitev, ki jo opravlja družba Uber, spada na področje uporabe Direktive o storitvah na notranjem trgu¹ ali Direktive o elektronskem poslovanju², ravnanja družbe Uber ni mogoče šteti za nelojalno.

Sodišče je s sodbo z današnjega dne ugotovilo, da je storitev posredovanja, kot je ta, ki je sporna, in katere cilj je prek aplikacije za pametni telefon odplačno povezovati nepoklicne voznike, ki uporabljajo svoje lastno vozilo, z osebami, ki iščejo prevoz v mestu, treba šteti za neločljivo povezano s storitvijo prevoza in jo torej opredeliti za „storitev na področju prevoza“ v smislu prava Unije. Tako storitev je zato treba izključiti s področja uporabe svobode opravljanja storitev na splošno ter Direktive o storitvah na notranjem trgu in Direktive o elektronskem poslovanju.

Iz tega sledi, da so v trenutnem stanju prava Unije države članice pristojne, da določijo pogoje opravljanja takih storitev v skladu s splošnimi pravili Pogodbe o delovanju EU.

Sodišče je najprej ugotovilo, da **storitev, ki jo opravlja družba Uber, ni samo storitev posredovanja**, s katero se prek aplikacije za pametni telefon poveže nepoklicnega voznika, ki

¹ Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL 2006, L 376, str. 36).

² Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 25, str. 399). Glede opredelitve „storitev informacijske družbe“ Direktiva 2000/31/CE napotuje na Direktivo 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 20, str. 337), kakor je bila spremenjena z Direktivo 98/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. julija 1998 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 21, str. 8).

uporablja svoje lastno vozilo, in osebo, ki išče prevoz v mestu. V takem položaju namreč družba, ki opravlja to storitev posredovanja, istočasno ponuja storitve mestnega prometa, dostop do katerih omogoča predvsem z informacijskimi orodji in splošno delovanje katerih organizira za osebe, ki želijo sprejeti to ponudbo za prevoz v mestu. Sodišče je glede tega navedlo, da je aplikacija, ki jo družba Uber daje na razpolago, nepogrešljiva tako za voznike kot za osebe, ki iščejo prevoz v mestu. Prav tako je poudarilo, da ima družba Uber tudi odločilen vpliv na pogoje opravljanja storitev teh voznikov.

Zato je Sodišče menilo, da je **to storitev posredovanja treba obravnavati kot sestavni del celotne storitve, katere glavni element je storitev prevoza, in** je tako ni mogoče opredeliti za „storitev informacijske družbe“, temveč **jo je treba opredeliti za „storitev na področju prevoza“**.

Sodišče je ugotovilo, da se zato Direktiva o elektronskem poslovanju ne uporablja za tako storitev, ki je tudi izključena s področja uporabe Direktive o storitvah na notranjem trgu. Iz istega razloga zadevna storitev ne spada na področje uporabe svobode opravljanja storitev na splošno, temveč na področje skupne prometne politike. Glede storitev nejavnega mestnega prevoza in storitev, ki so z njimi neločljivo povezane, kot je storitev posredovanja, ki jo opravlja družba Uber, pa na podlagi te politike niso bila sprejeta pravila.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.